

на еди кого да не се стопи, и Богъ да го послуша? Ако би ималъ такава сила, патриката би отишелъ въ Лондонъ и Америка. Тамъ има много богати хора, които даватъ пари, тѣлото имъ следъ смъртъта да не изгнива, ами да се запази въ стъкленъ ковчегъ и тѣй да остане за винаги. Ако патриката можеше това съ клетва да направи, той би спечелилъ много пари. Но това е невъзможно. Затова, утешете се, успокойте се, идете си въ кжщи, грижете се за дома си, отхранете добре и възпитайте децата си и Богъ ще бжде съ васъ.

Тѣй Д-ръ Лонгъ говорилъ почти въ всички градове, дето ходѣлъ. Народътъ се успокоилъ и се сближилъ съ църквата, съ училищата и съ владицитѣ си. А гръцкиятъ патрика останалъ само съ клетвитѣ си.

Д-ръ Лонгъ станалъ учителъ въ Робертъ Колежъ. Тамъ той настанявалъ много български младежи, грижилъ се за тѣхната издържка и учение. Той ги ималъ като свои деца, а тѣ него обичали като баща. Предпазвалъ ги отъ всѣка беда и всѣка опасностъ.

Презъ априлъ 1877 г. се случило следното:

Българскитѣ ученици въ Робертъ Колежъ се научили, че рускиятъ посланикъ въ Цариградъ графъ Игнатиевъ напуска турската столица и заминава за Русия, защото царъ Александъръ II заповѣдалъ на войскитѣ си да потеглятъ къмъ Дунава и освободятъ България. Тѣкмо когато българчетата се радвали отъ добритѣ известия, ето че по Босфора се задалъ руски параходъ, пълненъ съ руси, които отиватъ въ отечеството си. Въодушевенитѣ родолюбиви български младежи веднага дръпнали отъ прозореца едно бѣло перде, вързали го на пржтъ, из-